

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 5. mars 2019 kl. 16.00.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

<u>Sak 97</u>	19/00087-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013082 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801499)	1
<u>Sak 98</u>	19/00088-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013083 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801497)	5
<u>Sak 99</u>	19/00266-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018284 - Sofienbergparken Borettslag (201803438)	9
<u>Sak 100</u>	19/00269-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3012623 - Sannerterrassen AS (201802903)	13
<u>Sak 101</u>	19/00292-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016927 (201800039)	17
<u>Sak 102</u>	19/00314-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015047 (201803160)	21
<u>Sak 103</u>	19/00315-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3019010 (201802879)	25
<u>Sak 104</u>	19/00326-2	Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Dalssvingen 15 A (201900739)	28
<u>Sak 105</u>	19/00405-2	Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone B (201805410) - Timm Erbach	31

Sak 106	19/00406-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone E (201806094) - Tore Kallestad
Sak 107	18/02631-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Alna (201802961) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 108	19/00293-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201803545) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 109	19/00295-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Sagene (201803373) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 110	19/00296-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201803172) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 111	19/00415-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201802871) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 112	19/00290-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Nordre Aker (201803578) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 113	19/00291-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Alna (201803569) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 114	19/00416-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900609) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 115	19/00420-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900681) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 116	19/00417-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900205) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

- Sak 117 19/00418-2 Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201803343) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 118 19/00413-2 Klage på vedtak om kommunal bostøtte (201803668) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 119 19/00346-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803298) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 120 19/00348-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201803027) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 121 19/00351-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803097) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 122 19/00352-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803100) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 123 19/00353-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803102) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 124 19/00355-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803103) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 125 19/00356-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803104) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 126 19/00357-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803245) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-
- Sak 127 19/00358-2 Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201803320) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
-

Sak 128	19/00359-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803370) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 129	19/00360-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201803372) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 130	19/00361-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803375) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 131	19/00362-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201803481) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 132	19/00364-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201803660) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 133	19/00410-2	Klage på vedtak om tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (201802030) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 134	19/00411-2	Klage på vedtak om tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (201802047) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 135	19/00412-2	Klage på vedtak om tildeling av driftstilskudd til fysioterapeut (201802048) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 136	19/00421-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 5. mars 2019

Sak 97 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013082 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801499)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 ble det i Falsens gate ved nr. 33 observert et overheng med snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-n).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Falsens gate 25 og 33/Romsdalsgata 10, ved styreleder Bjørn Venn, påklaget vedtaket den 8.2.2018 (dok 5). Klager viser for det første til at borettslaget ble ilagt to likelydende miljøgebyr, et for eiendommen Falsens gate 33 og et for eiendommen Romsdalsgata 10. For ordens skyld bemerker faglig sekretariat at det er vedtak om miljøgebyr for forholdet i Falsens gate 33 som behandles i denne saken.

Klager anfører at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for stengt. Det vises til at det fremgår av vaktmesterens loggbok for den 26. januar at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø. De er et lite borettslag som ikke er i stand til å sette ut avvisere umiddelbart etter at isen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Falsensgt 25 og 33/Romsdalsgt 10 v/OBOS, Postboks 6668 St Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at taket ikke var ryddet for snø og is, og det var ingen avvisere på stedet. Videre viser etaten til at betjentene må forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.2.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar, fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget. Som et tillegg til klagen ligger loggboken til vaktmesteren (dok 5b).

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid faglig sekretariat stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Faglig sekretariat er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Faglig sekretariat mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577

av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar, fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i en mye beferdet gate utgjør en risiko for personskafe, og at skadepotensialet er spesielt stort når det faller fra høyden.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner og iverksette konkrete tiltak for å rydde taket snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men klagenemnda mener at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Klagenemnda mener imidlertid at store snømengder stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Klagenemnda mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivarettatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 29.01.2019 sak 43

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Saken ligger til fortsatt behandling.

[19/00088]

Sak 98 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013083 - Brl Falsensgate 25 og 33 - Romsdalsgate 10 (201801497)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 09.01.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 kl. 14.24 ble det i Romsdalsgata 10 observert et overheng med snø på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-j).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Borettslaget Falsens gate 25 og 33/Romsdalsgata 10, ved styreleder Bjørn Venn, påklaget vedtaket den 8.2.2018 (dok 5). Klager viser for det første til at borettslaget ble ilagt to likelydende miljøgebyr, ett for eiendommen Falsens gate 33 og ett for eiendommen Romsdalsgata 10. For ordens skyld bemerker faglig sekretariat at det er vedtak om miljøgebyr for forholdet i Romsdalsgata 10 som behandles i denne saken.

Klager anfører at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for stengt. Det vises til at det fremgår av vaktmesterens loggbok for den 26. januar at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø. De er et lite borettslag som ikke er i stand til å sette ut avvisere umiddelbart etter at isen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Falsensgt 25 og 33/Romsdalsgt 10 v/OBOS, Postboks 6668 St Olavs plass, 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.1.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak, kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgende strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at det lå et tykt lag med snø og is over takrenne langs hele bygården, og det var ingen avvisere på stedet. Videre viser etaten til at betjentene må forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13.2.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget. Som et tillegg til klagen ligger loggboken til vaktmesteren (dok 5b).

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid faglig sekretariat at stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Faglig sekretariat er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Faglig sekretariat mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med

og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013083 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø på taket.

Klager er av den oppfatning om at illeggelse av miljøgebyr på dette forholdet er for strengt. Det vises til at det av vaktmesterens loggbok for den 26. januar fremgår at avvisere ble satt opp senere på dagen. Klager mener at etaten må ta hensyn til at det i denne perioden kom store mengder med snø, og at borettslaget ikke har kapasitet til å agere umiddelbart etter at snøen stikker noen cm utenfor takskjegget.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i en mye beferdet gate utgjør en risiko for personskade, og at skadepotensialet er spesielt stort når det faller fra høyden.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner og iverksette konkrete tiltak for å rydde taket snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at det ble hengt opp avvisere senere samme dag, men klagenemnda mener at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid klagenemnda stiller strengere krav til gårdeier, som dermed burde sørge for hyppigere tilsyn med taket på bygården.

Klagenemnda er opptatt av god fotodokumentasjon som viser overheng av snø/is. Klagenemnda mener at den fremlagte fotodokumentasjonen viser at det var et overheng av snø på taket.

Selv om vaktmesteren sørget for at avvisere ble hengt opp senere på dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivarettatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 29.01.2019 sak 44

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H), Pål Martin Sand (A)

Saken ligger til fortsatt behandling.

[19/00266]

Sak 99 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018284 - Sofienbergparken Borettslag (201803438)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.3.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3018284 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 16.3.2018 ble det i Karlstadgata ved nr. 12 observert avvisere som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 23.3.2018. Avvisere hang ute hele perioden (se dok a-k). Da etaten kontrollerte bygården den 23.3.2018 hadde avvisere hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Styret i Sofienbergparken Borettslag, ved Axel M. Deitrich, påklaget vedtaket den 5.4.2018 (dok 5). Deitrich anfører at han aktivt har fulgt med på status på is og snø på taket etter at borettslaget tidligere den vinteren fikk bot for manglende varsling. Det anføres at det ikke kan utelukkes at det kunne dannes istapper på taket i Karlstadgata 12, og følgelig ble det besluttet å la avviserne bli hengende ute. På grunn av bygningshøyden er det ikke mulig å se fra

gateplan om det er snø nederst på taket og/eller is i takrenna. Derfor mener klager at det ikke var feil å varsle om ras på de tidspunktene bildene ble tatt. Endelig hevder klager at det er feil med syv dagers frist regnet fra 16.3.2018 siden det da åpenbart fremdeles var snø på taket.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sofienbergparken Borettslag v/OBOS, Eiendomsforvaltning AS, Postboks 6666 St. Olavs pl., 0129 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 27.3.2018. Klagen ble fremsatt 5.4.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at gårdeier er pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter 7 dager med mindre det kan dokumenteres lengre ventetid på rekvirert bistand. Etaten viser til at Karlstadgata 12 ble kontrollert hver dag av etatens betjenter i tidsrommet 16.3.2018-23.3.2018, og at betjentenes fotografier dokumenterer at avvisere hang ute i mer enn syv dager sammenhengende. Videre bemerker Bymiljøetaten at det ikke fremkommer av klagers forklaring at det ble vurdert nødvendig med rekvirering av bistand for å fjerne eventuell snø eller is i den aktuelle perioden.

Bymiljøetaten understreker at det er viktig med et kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak som å henge ut avvisere ved fare for ras, samt å rydde taket så fort som mulig når det foreligger slik fare. Videre bemerker Bymiljøetaten at det også er viktig å fjerne avvisere med en gang rydding av tak er utført, eller når den fare eller arbeid som er nevnt i § 4-1 ikke lenger er til stede, jf. politivedtekten § 3-6.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 25.4.2018.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.3.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018284 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har primært anført at det aktivt føres tilsyn av taket, og at det i den aktuelle perioden ikke kunne utelukkes at det var fare for at snø eller is skulle rase ned fra taket. Følgelig var det ikke feil å varsle om mulig ras. Videre hevdes det at det var feil av Bymiljøetaten å regne en syvdagersfrist fra 16.3.2018 siden det fortsatt var snø og is på taket.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Den 16.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Karlstadgata nr. 12. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 23.3.2018, og konstaterte at avvisere hang oppe i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke borettslaget dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Det fremgår heller ikke av klagen at klager hadde vurdert å rekvirere bistand. Borettslaget begrunner avgjørelsen om å la avvisere henge oppe med at det fortsatt var snø og is på taket, og at det derfor ikke kunne utelukkes at noe ville rase ned.

Faglig sekretariat understreker at politivedtekten er klar på at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Politivedtektens syvdagersregel setter en frist for når gårdeier skal ha besørget, eventuelt kan dokumentere rekvirert bistand til, rydding av taket etter at fare for ras oppstod. Dersom gårdeier mener det er snø eller is på taket og det er fare for at dette kan rase ned, skal det snarest sørges for at taket blir ryddet. Syvdagersfristen gjelder fra det tidspunktet «snø eller is truer med å falle ned» og gårdeier har hengt opp avvisere.

Faglig sekretariat vil til slutt understreke at dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at borettslaget ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyret ble påklaget den 5.4.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 23.3.2018 om ilegging av miljøgebyr nr. 3018284 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Klager har primært anført at det aktivt føres tilsyn av taket, og at det i den aktuelle perioden ikke kunne utelukkes at det var fare for at snø eller is skulle rase ned fra taket. Følgelig var det ikke feil å varsle om mulig ras. Videre hevdes det at det var feil av Bymiljøetaten å regne en syvdagersfrist fra 16.3.2018 siden det fortatt fra snø og is på taket.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Den 16.3.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Karlstadgata nr. 12. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 23.3.2018, og konstaterte at avvisere hang oppe i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at «avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding». I dette tilfellet har ikke borettslaget dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding, det fremgår heller ikke av klagen at klager hadde vurdert å rekvirere bistand. Borettslaget begrunner avgjørelsen

om å la avvisere henge oppe med at det fortsatt var snø og is på taket, og at det derfor ikke kunne utelukkes at noe ville rase ned.

Klagenemnda understreker at politivedtekten er klar på at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Politivedtektenes syvdagersregel setter en frist for når gårdeier skal ha besørget, eventuelt kan dokumentere rekvirert bistand til, rydding av taket etter at fare for ras oppstod. Dersom gårdeier mener det er snø eller is på taket og det er fare for at dette kan rase ned, skal det snarest sørges for at taket blir ryddet. Syvdagersfristen gjelder fra det tidspunktet «snø eller is truer med å falle ned» og gårdeier har hengt opp avvisere.

Endeling vil klagenemnda bemerke at dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslingsseffekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00269]

Sak 100 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3012623 - Sannerterrassen AS (201802903)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3012623 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.1.2018 ble det i Dælenenggata ved nr. 40 observert en isklump som hang utenfor taket i en metallspile. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-g).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sannerterrassen AS, ved Robert Rygh, påklaget vedtaket den 8.2.2018 (dok 5). I klagen vises det til politivedtekten om at gårdeier straks skal settes opp avvisere og sørge for fjerning av snø/is. Klager anfører at avvisere var hengt opp, og har lagt ved et av Bymiljøetatens egne bilder for å illustrere. I brev av 13.2.2018 forteller klager at isklumpen ble fjernet den 26.1.2018 av to faste vaktmestere (dok 7).

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sannerterrassen AS, Stensberggt. 27, 0170 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er selskapet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 31.1.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten understreker at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere. Gårdeier må også ha rutiner for å rydde taket snarest mulig.

I brev av 13.2.2018 (dok 6) ble klager bedt om å dokumentere rekvirert bistand til rydding av taket innen en frist på 14 dager. Bymiljøetaten mottok svar samme dag (dok 7). I dette brevet anfører klager at isklumpen ble fjernet 26.1.2018 av to faste vaktmestere. Da klager ikke dokumenterte når bistand til rydding av tak ble rekvirert, ble det sendt et nytt brev fra Bymiljøetaten den 14.2.2018 (dok 8) hvor nødvendig dokumentasjon ble etterspurt på nytt. Det ble gitt en ny frist på 14 dager. Klager ble i tillegg informert om regelverket. Bymiljøetaten mottok ikke svar på brevet innen fristen, og behandlet derfor klagen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 9.4.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert en isklump hengende utenfor takrenna.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har i klagen vist til politivedtekten om at gårdeier straks skal settes opp avvisere og sørge for fjerning av snø/is. Klager anfører at avvisere var hengt opp, og har lagt ved et av Bymiljøetatens egne bilder for å illustrere. I brev av 13.2.2018 forteller klager at isklumpen ble fjernet den 26.1.2018 av to faste vaktmestere.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at isklumpen ble fjernet av vaktmester.

Bymiljøetaten har i oversendelsen av klagen bemerket at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Dette er faglig sekretariat enig i. Faglig sekretariat mener det er positivt at isklumpen ble fjernet senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det fremgår tydelig av den oversendte fotodokumentasjonen at en stor isklump hang utenfor takrenna over fortauet. En isklump utgjør en stor fare for forbipasserende, og særlig en av denne størrelsen. Faglig sekretariat mener at gårdeier burde ha oppdaget denne faren tidligere, og sørget for at den ble fjernet.

Selv om vaktmester sørget for at isklumpen ble fjernet senere på dagen, mener faglig sekretariat at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 26.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013082 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert en isklump hengende utenfor takrenna.

Klager har i klagen vist til politivedtekten om at gårdeier straks skal settes opp avvisere og sørge for fjerning av snø/is. Klager anfører at avvisere var hengt opp, og at isklumpen ble fjernet av to vaktmestere etter at Bymiljøetaten hadde ilagt miljøgebyret.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at isklumpen ble fjernet av vaktmester.

Klagenemnda vil bemerke at gårdeier ikke bare har en plikt til å varsle forbigående om mulig fare ved å sette opp avvisere. Gårdeier er også pålagt å ha rutiner og iverksette konkrete tiltak for å rydde snarest mulig. Klagenemnda mener det er positivt at isklumpen ble fjernet senere samme dag, men mener likevel at gårdeier skulle agert tidligere da politivedtekten er tydelig på at gårdeier skal agere straks det kan være fare for at snø/is faller fra taket. Det fremgår tydelig av den oversendte fotodokumentasjonen at en stor isklump hang utenfor takrenna over fortauet. En isklump utgjør en stor fare for forbipasserende, og særlig en av denne størrelsen. Klagenemnda mener at gårdeier burde ha oppdaget denne faren tidligere, og sørget for at den ble fjernet.

Selv om vaktmester sørget for at isklumpen ble fjernet senere på dagen, mener klagenemnda at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ivaretatt sin plikt etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 101 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016927 (201800039)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.11.2017 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016927 for overtredelse av forskrift om politivedtekt § 4-3. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Trondheimsveien ved nr. 24 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen tas til følge.

Saksopplysninger

Den 7.11.2017 kl. 13.09 ble det i Trondheimsveien ved nr. 24 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården. Det lå blant annet sigarettneiper, snusposer, plast og papir flere steder på bakken. Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-i). En betjent returnerte til stedet den 8.11.2017 kl. 14.49. Betjenten registrerte at fortauet ikke var rengjort, og besluttet å ilegge et miljøgebyr (dok 2). I den forbindelse fotograferte betjenten forholdet på nytt (dok 4a-i).

Saksbehandling i underinstansen

Bymiljøetaten mottok den 24.11.2017 en henvendelse fra BRL Trondheimsveien 24, hvor det ble anført at borrettslaget erklærte motkrav tilsvarende kommunens miljøgebyr da løvet som lå på fortauet langs eiendommen stammet fra kommunens trær. Bymiljøetaten besvarte denne henvendelsen den 4.12.2017, hvor de ga generell informasjon om politivedtekten § 4-3 samt informerte om klageadgangen og betalingsfrister. Den 6.12.2017 mottok etaten en e-post fra klager hvor det fremgår at borrettslaget opprettholder motkravet. Etaten besvarte henvendelsen i brev av 8.12.2017. I dette brevet ble det spesifisert at miljøgebyret ble ilagt på grunn av forsøpling, og at løv ikke er en del av grunnlaget for illeggelsen. Videre ble det gitt informasjon om at et motkrav følger alminnelige erstatningsrettslige regler og må forfølges privatrettslig. Det ble informert om at et motkrav ikke har innvirkning på kommunens håndheving av politivedtektene og den påfølgende innkrevingen. Det ble gitt en ny klagefrist på 3 uker.

Klagers anførsler

BRL Trondheimsveien, ved styreleder Martin Lang, inngav en skriftlig klage på miljøgebyret den 11.12.2017. Videre sendte klager en e-post til Oslo kommunes klagenemnd den 24.1.2018. Merknadene i den e-posten utgjør også en del av klagen.

Det anføres i klagen at forsøplingen på fortauet utenfor bygården ikke var tilstrekkelig til å ilegge et miljøgebyr. I den forbindelse vises det til bildene som ble tatt ved håndhevingen hvor det fremgår at søppelet som lå på fortauet den 7.11.2017 var borte den 8.11.2017. Det blir videre anført at omfanget av søppel som vises på bildene fra 8.11.2017 ikke er tilstrekkelig til å utgjøre et brudd på renholdsplikten. Det anføres også at vaktmestertjenesten på ukentlig

basis plukker søppel på fortauet utenfor bygården, og at dette er et hensiktsmessig intervall tatt i betraktning bygårdens beliggenhet.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte BRL Trondheimsveien 24, Postboks 8944 Youngstorget, 0028 Oslo, som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er borettslaget part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtak om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post 9.11.2017. Den 8.12.2017 innvilget Bymiljøetaten en ny klagefrist på tre uker. Skriftlig klage ble fremsatt 11.12.2017, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 19. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. forskrift av 6.6.2007 nr. 577 om politivedtekt, Oslo kommune (heretter politivedtekt), § 9-2a. Formålet er å sikre ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-3 at gårdeier plikter å holde fortau i indre by rene. Bestemmelsens første ledd lyder:

«I indre by plikter eier av bygning eller grunn å sørge for renhold av fortau på eller langs eiendommen. Renholdet skal utføres slik at det blir til minst mulig ulempe. Overvannsluk må ved renhold ikke tilføres oppsop e.l. (...)»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten presiserer i oversendelsen av klagen at løvfall ikke er en del av hjemmelsgrunnlaget for illeggelsen av miljøgebyret. Dersom det kun lå løv på fortauet ville det ikke bli ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-3.

Videre er etaten av den oppfatning at den mengden søppel som betjenten observerte på fortauet utenfor bygården, viser at fortauet bærer preg av manglende renhold. Selv om noe av søppelet var borte ved oppfølgingskontrollen den 8.11.2017, mener Bymiljøetaten at det fortsatt var søppel på bakken som tilsier at gårdeier ikke har utført tilstrekkelig renhold. Bymiljøetaten viser i den forbindelse til vedtak fattet av Oslo kommunes klagenemnd den 21.11.2017, sak 487, hvor det fremgår at politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med hensikt å minimere forsøpling og tilgrising.

Endelig presiserer etaten at gårdeier må etablere tilstrekkelige rutiner hvor man besørger renhold av fortauet utenfor bygården. Etaten mener at tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav til gårdeiere i indre by. Sentrumsnære strøk med butikker, utesteder og lignende, må påregne hyppigere renhold enn mer perifere strøk.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 20.12.2017.

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.11.2017 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016927 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Trondheimsveien ved nr. 24 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig. Samtidig følger det av § 4 i forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter at:

«Overtredelsesgebyr skal ikke ilegges dersom overtredelsen skjer som følge av uforskyldte hindringer som den ansvarlige ikke med rimelighet kan overkomme.»

Klager anfører primært at det søppelet som fremgår av Bymiljøetatens fotodokumentasjon, ikke er tilstrekkelig til å illegge miljøgebyr. Videre anføres det at borrettslaget har gode renholdsrutiner, og at vaktmester rydder fortauet ukentlig. Dette anses hensiktsmessig med tanke på bygårdens beliggenhet og trafikken i området.

Politivedtektene tillegger gårdeierne et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen i indre by. At forsøpling er foretatt av andre og at søppel tilføres fortauet fra andre eiendommer på grunn av vær og vind, må inngå i gårdeiers vurdering av hvilke rutiner som, innenfor rimelighetens grenser, skal til for å holde fortauet rent. Faglig sekretariat mener at slik søppel som fremgår av den fremlagte fotodokumentasjonen, er noe gårdeiere må ta i betraktning i planlegging av sine rutiner, og er følgelig ikke å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere hvilken grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Det følger av praksis fra Oslo kommunes klagenemnd at bestemmelsene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling. Faglig sekretariat mener at et jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene tillegger gårdeier om renhold av fortau. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektenes vilkår.

I denne saken mener faglig sekretariat at den fotodokumentasjonen som er fremlagt, ikke viser tilstrekkelig mengde forsøpling til at miljøgebyr kan ilegges. Faglig sekretariat merker seg at eiendommen ligger i et sentrumsnært strøk, og at Trondheimsveien er en trafikkert gate med både utsalgssteder og hyppige kollektivavganger. Imidlertid mener faglig sekretariat at det dokumenterte forholdet ikke viser at fortauet bar preg av manglende renhold med tanke på aktiviteten i området.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyr ble påklaget den 11.12.2017 etter innvilget ny klagefrist, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtektene § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 8.11.2017 om ilegging av miljøgebyr nr. 3016927 for overtredelse av politivedtekten § 4-3. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. Bestemmelsen omfatter renhold av fortau i indre by. I dette tilfellet ble det i Trondheimsveien ved nr. 24 observert forsøpling på fortauet utenfor bygården.

Klager anfører primært at det søppelet som fremgår av Bymiljøetatens fotodokumentasjon, ikke er tilstrekkelig til å ilagge miljøgebyr. Videre anføres det at borrettslaget har gode renholdsrutiner, og at vaktmester rydder fortauet ukentlig. Dette anses hensiktsmessig med tanke på bygårdens beliggenhet og trafikken i området.

Klagenemnda viser til at da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å minimere forsøpling og tilgrising samt holde fortau ryddig.

Politivedtektene tillegger gårdeierne et objektivt ansvar for å besørge renhold av fortau på eller langs eiendommen i indre by. At forsøpling er foretatt av andre og at søppel tilføres fortauet fra andre eiendommer på grunn av vær og vind, må inngå i gårdeiers vurdering av hvilke rutiner som, innenfor rimelighetens grenser, skal til for å holde fortauet rent. Klagenemnda mener at slik søppel som fremgår av den fremlagte fotodokumentasjonen, er noe gårdeiere må ta i betraktning i planlegging av sine rutiner, og er følgelig ikke å anse som en uforskyldt hindring som ikke kan lastes gårdeier.

Forskrift om politivedtekt for Oslo kommune angir ikke nærmere noen grad av forsøpling som må til før gebyr kan ilegges. Klagenemnda mener at et jevnlig tilsyn med påfølgende renhold en gang i døgnet, bør være et akseptabelt krav som står i forhold til den plikt som politivedtektene tillegger gårdeier om renhold av fortau. Dette må imidlertid ses i forhold til hvor mange mennesker og hva slags type virksomheter det er i området. Noen steder kan det kreves hyppigere rengjøring av fortau for å oppfylle politivedtektenes vilkår.

I denne saken mener klagenemnda at den fotodokumentasjonen som er fremlagt, ikke viser tilstrekkelig mengde forsøpling til at miljøgebyr kan ilegges. Klagenemnda merker seg at eiendommen ligger i et sentrumsnært strøk, noe som stiller strengere krav til hyppigheten av gårdeiers renhold. Imidlertid mener klagenemnda at det dokumenterte forholdet ikke viser at fortauet bar preg av manglende renhold med tanke på aktiviteten i området.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen tas til følge.

[19/00314]

Sak 102 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015047 (201803160)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015047 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 25.2.2018 ble det i Eilert Sundts gate ved nr. 51 observert overheng av snø utenfor tak og takrenner. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-f).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

E.S. Eilert Sundtsgt 51, ved Arnold Langaas, påklaget vedtaket den 6.3.2018 (dok 5). Klager anfører at Bymiljøetatens foto viser at advarselsskilt var satt opp, samt at overheng av snø var ubetydelig. Videre anføres det at overhengen på klagetidspunktet var borte, og klager ber derfor om at gebyret frafalles.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte E.S. Eilert Sundtsgt 51 v/Langaas & Styret, Eilert Sundts gate 51, 0355 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er E.S. Eilert Sundtsgt 51 v/Langaas & Styret part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 28.2.2018. Klagen ble fremsatt 6.3.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra taket, kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgende strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten understreker at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere. Gårdeier må ha rutiner for å rydde taket snarest mulig.

I brev av 13.3.2018 (dok 6) ble klager bedt om å dokumentere rekvirert bistand til rydding av taket med frist på 14 dager. Klager ble i tillegg informert om regelverket. Bymiljøetaten mottok ikke svar på brevet innen fristen, og behandlet derfor klagen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten, da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 16.4.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015047 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø utenfor tak og takrenner.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at advarselsskilt var satt opp, samt at overheng av snø var ubetydelig. Videre anføres det at overhenget på klagetidspunktet var borte, og klager ber derfor om at gebyret frafalles.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierens skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Når det gjelder klagers anførsel om at overhenget av snø var ubetydelig, vil faglig sekretariat bemerke at selv om bildene er tatt på kvelden, fremgår det klart at det henger snø over takrenna. Faglig sekretariat er ikke enig i at dette er ubetydelig. Når det ansamles snø og/eller is rundt takrenner og kanten på hustak, er dette en indikasjon på at det kan ligge større mengder med snø eller is lenger inn på taket som kan øke faren for takras. Snø, som vist på bildene, vil kunne utgjøre en stor fare for forbipasserende, og gårdeier må derfor sørge for å fjerne snøen. Videre vil faglig sekretariat understreke at avvisere skal bare benyttes når snø eller is truer med å rase ned fra taket. Faglig sekretariat mener at ved å henge opp avvisere, erkjenner gårdeier at det er en fare for at snø eller is kan rase ned.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at E.S. Eilert Sundtsgt 51 v/Langaas & Styret ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 25.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015047 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø utenfor tak og takrenner.

Klager anfører at advarselsskilt var satt opp, samt at overheng av snø var ubetydelig. Videre anføres det at overhenget på klagetidspunktet var borte, og klager ber derfor om at gebyret frafalles.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Når det gjelder klagers anførsel om at overhenget av snø var ubetydelig, vil klagenemnda bemerke at selv om bildene er tatt på kvelden, fremgår det klart at det henger snø over takrenna. Klagenemnda er ikke enig i at dette er ubetydelig. Når det ansamles snø og/eller is rundt takrenner og kanten på hustak, er dette en indikasjon på at det kan ligge større mengder med snø eller is lenger inn på taket som kan øke faren for takras. Snø, som vist på bildene, vil kunne utgjøre en stor fare for forbipasserende, og gårdeier må derfor sørge for å fjerne snøen. Videre vil klagenemnda understreke at avvisere bare skal benyttes når snø eller is truer med å rase ned fra taket. Klagenemnda mener at ved å henge opp avvisere, erkjenner gårdeier at det er en fare for at snø eller is kan rase ned.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 103 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3019010 (201802879)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 10.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1.2.2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3019010 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 1.2.2018 ble det i Herslebs gate ved nr. 30 observert is hengende over takrennene på bygården. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-i).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget den 8.2.2018 (dok 5). Klager anfører at de har vaktmestere som har faste rutiner for å fjerne is og sette ut avvisere eller lignende innretninger når det er fare for at snø/is skal rase ned. Det vises til at gårdeier var raskt ute og satte ut avvisere samt fjernet isen på taket neste dag. Klager håper på forståelse, og at det tas hensyn til hvilke utfordringer som har vært grunnet uvanlige snøforhold i Oslo sentrum.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Balder Bolig AS, Postboks 800 Sentrum, 0106 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Balder Bolig AS part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Faglig sekretariat har under behandlingen av klagen blitt oppmerksom på at vedtak om ileggelse av miljøgebyr er sendt til et aksjeselskap, Balder Bolig AS, mens klagen ble sendt fra et annet aksjeselskap, Opulens Næring 1 AS. Dette er to forskjellige juridiske personer. Etter et raskt Google-søk fant faglig sekretariat ut at Balder Bolig AS og Opulens Næring 1 AS begge er underliggende selskaper hos Opulens Eiendomsselskap. På hjemmesiden til Opulens Eiendomsselskap står Trond Nilsen oppført som ansvarlig for drift og vedlikehold.

Selv om underinstansen har funnet at vilkårene for å behandle klagen er oppfylt, er ikke klagenemnda bundet av denne vurderingen. Faglig sekretariat er imidlertid kommet til at denne saken behandles. Sekretariatet legger til grunn at Nilsen mente å klage på vegne av Balder Bolig AS, selv om det av brevpapiret og signatur fremgår noe annet.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 5.2.2018. Klagen ble fremsatt 8.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra taket kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgende strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten understreker at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere. Gårdeier må også ha rutiner for å rydde taket snarest mulig.

I brev av 15.2.2018 (dok 6) ble klager bedt om å dokumentere når vaktmester rekvirerte bistand til rydding av taket, samt når taket ble ryddet. Klager ble gitt en svarfrist på 14 dager. Bymiljøetaten mottok ikke svar på brevet innen fristen, og behandlet derfor klagen på bakgrunn av tilgjengelig informasjon.

Bymiljøetaten mener at gårdeier ikke har overholdt sine plikter i henhold til politivedtekten da det ikke er dokumentert av gårdeier at det snarest ble sørget for at taket ble ryddet, jf. politivedtekten § 4-1.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 9.4.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3019010 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert is hengende over takrennene på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager anfører at de har vaktmestere som har faste rutiner for å fjerne is og sette ut avvisere eller lignende innretninger når det er fare for at snø/is skal rase ned. Det vises til at gårdeier var raskt ute og satte ut avvisere samt fjernet isen på taket neste dag. Klager håper på forståelse, og at det tas hensyn til hvilke utfordringer som har vært grunnet uvanlige snøforhold i Oslo sentrum.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eier skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Det er sant som gårdeier sier at det kom store mengder snø denne vinteren. Dette mener imidlertid faglig sekretariat at stiller strengere krav til gårdeier, som dermed skulle sørget for at taket ble ryddet snarest.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at Balder Bolig AS ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 8.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 1.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3019010 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert is hengende over takrennene på bygården.

Klager anfører at de har vaktmestere som har faste rutiner for å fjerne is og sette ut avvisere eller lignende innretninger når det er fare for at snø/is skal rase ned. Det vises til at gårdeier var raskt ute og satte ut avvisere samt fjernet isen på taket neste dag. Klager håper på forståelse, og at det tas hensyn til hvilke utfordringer som har vært grunnet uvanlige snøforhold i Oslo sentrum.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, men ikke dokumentert ventetid på rekvirert bistand for rydding av taket eller fulgt opp Bymiljøetatens anmodning om å se dokumentasjon for at taket ble ryddet. Klagenemnda minner om at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig.

Når det gjelder klagers anførsel om at klagenemnda må ta hensyn til at vinteren 2018 hadde uvanlige snøforhold, vil klagenemnda bemerke at dette stiller strengere krav til gårdeier. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at taket blir ryddet snarest. Dette vil særlig gjøre seg gjeldene i perioder med store snøfall og påfølgende værskifte.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00326]

Sak 104 Klage - Avslag på søknad om avkjørsel - Dalssvingen 15 A (201900739)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 11.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 31.01.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen ligger på Mortensrud i Bydel Søndre Nordstrand og er bebygget med en enebolig.

Søknad

Plan- og bygningsetaten mottok 28.08.2018 søknad om oppføring av en frittliggende garasje og ny avkjørsel. Tiltakshaver og søker er Mehdi Khan.

Avslag avkjørsel

Plan- og bygningsetaten avslo den 09.11.2018 søknad om oppføring av frittliggende garasje og ny avkjørsel. Søknad om dispensasjon fra reguleringsbestemmelse § 2 vedrørende utnyttelsesgrad ble samtidig avslått.

Vedtaket om avslag er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) §§ 2 første ledd bokstav d og 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget, herunder avslått avkjørsel, er påklaget av Mehdi Khan i e-post av 01.12.2018. Klager er part i saken med klagerett, jf. fvl. § 28, og klagen er rettidig, jf. fvl. § 29.

De deler av klagen som ikke omhandler avkjørsel er oversendt Byrådsavdeling for byutvikling for videre politisk behandling i byrådet og byutviklingskomiteen.

Klager anfører bl.a. at saken omhandler samme tiltak som ble godkjent av Plan- og bygningsetaten i 2015. Klager viser til at verken plan- og bygningsloven eller gjeldende reguleringsbestemmelser er endret siden tiltaket ble godkjent. Klager kan dermed ikke forstå hvorfor tiltaket nå er avslått. Klager viser også til at årsaken til at tiltaket ikke ble utført etter godkjennelsen i 2015 er helseårsaker og at han dermed måtte søke om samme tiltak på nytt.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Plan- og bygningsetaten viser til at den omsøkte avkjørselen ikke er i samsvar med kravene i Oslo kommunes norm for avkjørsler i ytre sone. Tiltaket innebærer at det etableres en ny avkjørsel i tillegg til eksisterende avkjørsel, som etter kommunens praksis ikke kan påregnes godkjent. Den nye avkjørselen ivaretar heller ikke krav til frisikt, da det etter det innsendte tegningsmaterialet skal etableres en støttemur med høyde over 0,5 meter som blokkerer sikten i avkjørselspunktet. Videre er avkjøringen for bratt til å ivareta krav til stigning i Oslo kommunes norm for avkjørsler i ytre sone.

Plan- og bygningsetaten erkjenner at omsøkte tiltak tilsvaret det som ble godkjent i 2015, og at det ikke foreligger endringer i plangrunnlaget for eiendommen. Etaten påpeker likevel at det ved den inneværende behandling ble avdekket flere vesentlige forhold som ikke ble avdekket ved etatens behandling i 2015. Plan- og bygningsetaten kan dermed ikke la tidligere feil ved behandlingen av søknaden i 2015 bli avgjørende for behandlingen av den inneværende søknaden.

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i vegl. § 43, 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Fra Plan- og bygningsetatens vedtak fremkommer det at innsendte tegninger har mangelfullt dokumenterte støttemurer og manøvreringsarealer for bil. Det faglige sekretariatet for klagenemnda har vurdert de innsendte tegningene. Av disse fremkommer bl.a. at garasjen er inntegnet med en rampe direkte fra garasjen til kant regulert vei med en stigning 1:6,8. Etter Oslo kommunes norm for avkjørsel i ytre soner bør stigning på de første to meter fra kant regulert vei ikke overstige 5 cm, deretter på de neste 30 meter skal stigningen være på 1:8. Dertil fremkommer det av tegningene at støttemur er plassert i frisiktsonen. Selv om støttemurene er dårlig dokumentert i søknaden, fremkommer det av fasadetegningene at frisikt ikke kan oppnås før en krysser kant regulert vei.

Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 09.11.2018 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klage fra Mehdi Khan tas ikke til følge.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 09.11.2018 om avslag på søknad om ny avkjørsel for Dalssvingen 15 B, opprettholdes. Klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder tekniske krav og trafikksikkerhet ikke er oppfylt.

Sak 105 Klage - Avslag på søknad om beboerkort sone B (201805410) - Timm Erbach

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 21.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5.6.2018 om avslag på søknad fra Timm Erbach om beboerkort i sone B. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 30.6.2018 (dok 4) anført at de valgte å kjøpe denne bilen fordi den tilfredsstilte beboerparkeringsforskriftens krav til størrelse. Klager og hans familie har valgt å bosette seg i indre by, og bruker bil i hverdagen svært lite. De kjøpte campingbilen primært for å ha en mobil hytte, men som også kan brukes som personbil ved behov.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Timm Erbach er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10. Vedtak om avslag ble fattet den 5.6.2018. Klagen ble fremsatt 30.6.2018, og er derfor ikke rettidig fremsatt. Faglig sekretariat har likevel kommet til at klagen bør realitetsbehandles fordi det foreligger særlige grunner som gjør det rimelig at klagen burde prøves, jf. forvaltningsloven § 31 bokstav b.

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering er fastsatt av Oslo bystyre den 13. juni 2012. Forskriftens § 5 *Vilkår for parkeringstillatelse* lyder:

«Etter skriftlig søknad tildeles parkeringstillatelse etter følgende kriterier: Både kriterium a) og b) må være oppfylt.

a) Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

(...)

b) Bil

Søker må disponere bil, herunder være registrert som eier eller medeier av bilen i motorvognregisteret.

(..)

Parkeringstillatelse tildeles kun biler som er registrert og har gyldige kjennemerker. Det tildeles ikke parkeringstillatelse til bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»

Saksopplysninger

Timm Erbach søkte den 31.5.2018 (dok 2) om beboerkort i sone B, Bydel St. Haugen. Søknad om beboerkort i sone B ble av Bymiljøetaten avslått den 5.6.2018, fordi kjøretøyet er registrert som campingbil i motorvognregisteret (dok 5). Bilen er innredet som en bobil, og etaten vurderte at kjøretøyet omfattes av unntaksbestemmelsen i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd.

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten viser til at beboerkort ikke tildeles bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med en totalvekt over 3,5 tonn. I denne saken er kjøretøyet registrert i motorvognregisteret som kjøretøygruppe 316 Campingbil. Etaten mener at de vedlagte bildene klart viser at kjøretøyet er innredet som en bobil, med sengeplasser, kjøkkenkrok, spisebord og toalettfasiliteter. Videre viser Bymiljøetaten til at det i klagen anføres at kjøretøyets primære bruksområde er som en mobil hytte. Etaten mener at sporadisk bruk av kjøretøyet som personbil ikke kan være avgjørende.

Bymiljøetaten har etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket, og oversendte klagen til Oslo kommunes klagenemnd den 19.7.2018, jf. forvaltningsloven § 33 tredje ledd (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Beboerparkeringsforskriften stiller i § 5 opp vilkår for parkeringstillatelse til privatpersoner. I utgangspunktet stilles det ikke særskilte krav til kjøretøyet utover at bestemmelsens bokstav b) fjerde ledd sier at det ikke gis tillatelse til «bobiler, campingvogner, tilhengere eller kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn.»

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene som er nevnt i bestemmelsen, skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Faglig sekretariat viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet til parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk. Faglig sekretariat mener at en bobil i vanlig språklig forståelse er en større bil enn for eksempel en varebil.

Bymiljøetaten viser til at det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret, og at dette underbygger etatens begrunnelse for avslaget.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse

begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Faglig sekretariat har tidligere vært i kontakt med Statens vegvesen for å finne ut hva registrering som «campingbil» innebærer. Annet regelverk benytter i all hovedsak ikke begrepet «bobil», som altså er det relevante kriteriet etter beboerparkeringsforskriften. Dagens regelverk har bestemmelser om teknisk og avgiftsmessig klassifisering av kjøretøyer.

Den *tekniske* klassifiseringen følger av forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften). I bilforskriften § 3 heter det at direktiv EF/2007/46 skal gjelde som norsk forskrift. I direktivets vedlegg II gis definisjoner av kjøretøygrupper, deriblant «campingbil»

«Med «campingbil» menes et spesialkjøretøy i gruppe M som er innredet til å bo i, og som minst inneholder følgende utstyr:

- sitteplasser og bord,*
- sitteplasser som kan gjøres om til soveplasser,*
- utstyr til matlaging, og*
- lagringsmuligheter.*

Dette utstyret skal være fastmontert i bodelen. Bordet kan imidlertid være konstruert slik at det lett kan tas ned.»

Den *avgiftsmessige* klassifiseringen av «campingbiler» følger av § 2-5 i forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner § 2-5. Denne bestemmelsen fastsetter at som campingbil anses motorvogn som hovedsakelig er innrettet for boformål. For at en motorvogn skal anses som campingbil, må dessuten en rekke vilkår til innredning, antall sengeplasser, størrelse osv. være oppfylt.

Faglig sekretariat viser til Oslo kommunes klagenemnds avgjørelser i sakene 152 og 153 av 8.5.2018, hvor det fremgår at campingbil ikke inngår i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd. Videre uttaler klagenemnda at registrering i motorvognregisteret som «campingbil» som den klare hovedregel kan legges til grunn ved vurdering av om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet.

Det følger av de nevnte sakene at det avgjørende for om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyet fremtoning og bruksområde. I denne saken er kjøretøyet innredet som en bobil, med sengeplasser, kjøkkenkrok, toalettfasiliteter osv. Videre viser faglig sekretariat til at klager selv har informert om at kjøretøyet primære bruksområde er som en mobil hytte. Klager har også anført at kjøretøyet er husstandens eneste bil, som også brukes som en vanlig personbil av og til. Faglig sekretariat finner likevel ikke å kunne tillegge denne anførselen avgjørende betydning.

Faglig sekretariat har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 bokstav b fjerde ledd, og at søker dermed ikke kan få beboerparkeringstillatelse.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10. Vedtak om avslag ble fattet den 5.6.2018. Klagen ble fremsatt 30.6.2018, og er derfor ikke rettidig fremsatt. Klagenemnda har likevel kommet til at klagen bør realitetsbehandles fordi det foreligger særlige grunner som gjør det rimelig at klagen burde prøves, jf. forvaltningsloven § 31 bokstav b, herunder at klagenemnda vurderer det som viktig å ta stilling til problemstillingen klagen reiser.

Saken gjelder klage på avslag på søknad om beboerkort i sone B fra Timm Erbach. Bymiljøetaten avsto søknaden om beboerparkeringstillatelse fordi kjøretøyet faller inn under unntaksbestemmelsen i beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b fjerde ledd.

Forarbeidene til forskriften sier ikke noe om hvordan de ulike kjøretøygruppene, som er nevnt i bestemmelsen, skal defineres, og heller ikke noe om hvorfor enkelte typer kjøretøy er unntatt.

Klagenemnda viser til at formålet med beboerparkeringsordningen er å sikre best mulig tilgjengelighet på parkeringsplasser for beboere. En logisk følge av dette er at det først og fremst er privatbiler som brukes til daglige gjøremål som kan få parkeringstillatelse. Derfor kan det antas at forskriften avgrenser mot bobiler osv. som mer har preg av å være til ferie- og fritidsbruk. Klagenemnda mener at en bobil i vanlig språklig forståelse er en større bil enn for eksempel en varebil.

Bymiljøetaten viser til at det aktuelle kjøretøyet er registrert som «campingbil» i motorvognregisteret, og at dette underbygger etatens begrunnelse for avslaget.

«Campingbil» inngår ikke i oppregningen av kjøretøy som ikke kan få parkeringstillatelse etter forskriften § 5 bokstav b). På grunn av den språklige likheten med «bobil», og fordi disse begrepene ofte brukes om hverandre, er det likevel nærliggende å vurdere om kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» slik at det ikke er anledning til å utstede beboerkort.

Klagenemnda mener at registrering i motorvognregisteret som «campingbil» som den klare hovedregel kan legges til grunn ved vurdering av om det kan gis parkeringstillatelse for kjøretøyet. For om en campingbil skal regnes som en bobil, er kjøretøyet fremtoning og bruksområde avgjørende.

I denne saken er kjøretøyet innredet som en bobil, med sengeplasser, kjøkkenkrok, toalettfasiliteter osv. Videre viser klagenemnda til at klager selv har informert om at kjøretøyet primære bruksområde er som en mobil hytte. Klager har også anført at kjøretøyet er husstandens eneste bil, som også brukes som en vanlig personbil av og til. Klagenemnda finner likevel ikke å kunne tillegge den anførselen avgjørende betydning.

Klagenemnda har etter dette kommet til at det aktuelle kjøretøyet faller inn under definisjonen av «bobil» i unntaksbestemmelsen i forskriftens § 5 bokstav b fjerde ledd, og at søker dermed ikke kan få beboerparkeringstillatelse.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00406]

Sak 106 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone E (201806094) - Tore Kallestad

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 21.02.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak 24. mai 2018 om avslag på søknad fra Tore Kallestad (klager) om beboerkort sone E.

Tore Kallestad klaget på vedtaket 11. juni 2018 (vedlegg 5). Bymiljøetaten opprettholdt sitt vedtak om avslag i brev av 27. august 2018.

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Tore Kallestad er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 24. mai 2018 og klage ble fremmet 11. juni 2018. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Saksopplysninger

Tore Kallestad har folkeregistrert adresse i Trosteveien 4, 3089 Holmestrand. Han eier også en leilighet i Maridalsveien 56, 0458 Oslo. Denne adressen ligger i bydel Sagene. Han søkte 11. mai 2018 om beboerkort i sone E, bydel Sagene (vedlegg 2 og 3).

Bymiljøetaten avsto søknaden om beboerkort ved vedtak 24. mai 2018 (vedlegg 4). Søknaden ble avslått fordi søker ikke oppfylte vilkårene for å regnes som pendler.

I forbindelse med klagesaken henvendte Bymiljøetaten seg til Skatteetaten (vedlegg 6) med spørsmål knyttet til pendlervurderingen i denne saken. Skatteetatens svar følger vedlagt (vedlegg 7).

Rettslig grunnlag

Forskrift om beboerparkering for Oslo kommune (forskriften) er fastsatt av Oslo bystyre 13. juni 2012, sak 191/12. Forskriften § 5 bokstav a første og andre ledd lyder:

«Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforholdet må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Klagers anførsler

Klager kjøpte leiligheten i 2005 som sekundærbolig. Han var da ansatt som teknisk sjef ved Hydro Aluminium Holmestrand, og var i en periode ofte ved Hydro Aluminiums hovedkontor på Vækerø. Siden 2010 har boligen vært brukt som fritidsbolig.

Klager har sittet i styret i Borettslaget Maridalsveien 56 siden 2006, og har vært styreleder siden 2016. Han ble gjenvalgt som styreleder juni 2018, og har også vært prosjektleder for utvendig totalrenovering av bygningen med daglig oppfølging av arbeidet. I de kommende årene er det planlagt en større jobb med brannsikring og utskifting av vinduene, og klager vil i denne perioden daglig følge opp dette arbeidet.

Klager skal også pusse opp leiligheten i Maridalsveien innvendig, og har behov for bil til transport av materiell. Han mener det vil være lite miljøvennlig å måtte kjøre fra leiligheten og videre til egnet sted for parkering, og at innvilgelse av søknad om beboerparkering vil bidra til mindre biltrafikk.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis at hovedregelen for tildeling av beboerkort er at søker bor i og er folkeregistrert i sonen hvor vedkommende søker om beboerkort. For søkere som bor i sonen, men av ulike grunner ikke er folkeregistrert der, er det gitt en snever adgang til å tildele disse beboerkort.

Med tanke på søkers anførsler i denne saken er det registreringsunntaket for pendlere som det er nærliggende å vurdere. Etaten har sett på folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg., samt skatteetatens tolkning av ordet *pendler* i skatte-ABC 2017-2018.

Det følger av en tolkning av disse at pendler er en person som «av hensyn til inntektsgivende aktivitet må ta døgnhvilen utenfor hjemmet». Opphold utenfor hjemmet av fritidsformål eller luksusmotiverte årsaker faller utenfor definisjonen av pendler.

Bymiljøetaten viser til at klager selv har betegnet bruken av leiligheten som fritidsbolig, og at slik bruk uttrykkelig faller utenfor pendlerbegrepet.

Etaten viser videre til brev fra Skatteetaten av 13. august 2018 der det fremgår at det er flere kriterier som må være oppfylt før klager kan regnes som pendler. For det første må klager ha

flere overnattingsdøgn per år, enn det han har i felles hjem med ektefelle. Bymiljøetaten kan ikke se at klager har lagt frem dokumentasjon på at han oppfyller dette kriteriet.

Det er videre et krav om at pendlerboligen må være anskaffet som følge av inntektsgivende aktivitet. Dette er et kausalitetskrav. Etaten viser i denne sammenhengen til at klager først trådte inn i styret i borettslaget i 2006, mens boligen ble anskaffet i 2005.

Det er også et krav om inntektsgivende aktivitet, som i følge Skatteetatens uttalelse må utgjøre mer enn en 50 % stilling. Et styreverv i et borettslag vil under normale omstendigheter ikke falle inn under definisjonen, og Bymiljøetaten kan heller ikke se at klager har dokumentert forhold som skulle tilsi avvik fra dette utgangspunktet.

Bymiljøetaten kom etter en samlet vurdering til at etatens vedtak om avslag på beboerkort opprettholdes. Klagesaken er oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling, jf. fvl. § 33 jf. § 28 andre ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han har eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Spørsmålet er om klager er å regne som pendler.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler, en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det følger av ordlyden – *av hensyn til* – et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og døgnhvilen utenfor hjemmet. Utgangspunktet er altså at døgnhvilen utenfor hjemmet må skyldes den inntektsgivende aktiviteten.

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018/2019 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Det fremgår av Skatte-ABC 2018/2019 at ved en ordning der en arbeidstaker har tre arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet og to arbeidsdager i uken ved et kontor hvor hun overnatter, vil oppholdet utenfor hjemmet være et yrkesopphold, ikke et pendleropphold. Motsatt vil det være et pendleropphold hvis arbeidstakeren har to arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet, og tre arbeidsdager i uken ved et annet kontor og overnatter utenfor hjemmet.

Etter dette må det både være slik at døgnhvilen utenfor hjemmet tas av hensyn til inntektsgivende aktivitet, og døgnhvilen utenfor hjemmet må tilsvare mer enn 50 %, for at en person skal anses som pendler.

Klager er pensjonist, og boligen i Oslo brukes til fritidsformål. Klager er styreleder i borettslaget. Han anfører et behov for beboerkort som følge av at det er planlagt en større jobb med brannsikring og utskifting av vinduene, og at han i denne perioden daglig vil følge opp arbeidet med dette. I tillegg til arbeidet for borettslaget, vil klager foreta en oppussing av egen leilighet, og har behov for bil til transport av materiell.

Skatteetaten skriver i en tolkningsuttalelse til Bymiljøetaten at inntektsgivende arbeid vil si mer enn en 50 % stilling, og at et styreverv i et borettslag under normale omstendigheter ikke faller inn under definisjonen av inntektsgivende arbeid. Faglig sekretariat anser det ikke som utelukket at et verv som styreleder i et borettslag vil kunne falle inn under vilkåret om inntektsgivende aktivitet i gitte situasjoner. Sekretariatet finner likevel ikke grunn til å gå nærmere inn på vilkåret, da sekretariatet mener at kravet til årsakssammenheng ikke er oppfylt.

Bakgrunnen for at klager har styreverv i borettslaget, er at han bruker leiligheten i borettslaget som fritidsbolig. Faglig sekretariat legger derfor til grunn at oppholdet utenfor hjemmet i hovedsak er motivert av fritidsformål, og at den inntektsgivende aktiviteten klager har som styreleder for borettslaget, også er en følge av at leiligheten brukes som fritidsbolig. Faglig sekretariat finner støtte for dette synspunktet i Skatteetatens uttalelse (vedlegg 7), der det står at klager ikke oppfyller de innledende vilkårene for å få pendlerstatus, ettersom *vervet er en konsekvens av at han har fritidsbolig i Oslo* (sekretariatets utheving).

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at kravet til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og døgnhvilen ikke er oppfylt, og at klager derfor ikke er å regne som pendler. Det er ikke er godtgjort at klager har sin overveiende døgnhvile i Oslo, eller at styrevervet utgjør inntektsgivende aktivitet i folkeregisterforskriftens forstand, men sekretariatet har ikke funnet grunn til å undersøke disse vilkårene nærmere, da det ikke får betydning for utfallet av saken.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av forskriften § 5 bokstav b, eller at han har eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen jf. forskriften § 5 bokstav a andre ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller et av vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Beboerkort kan gis studenter og andre som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, og som er unntatt fra plikt til å registrere flytting i Folkeregisteret.

Spørsmålet er om klager er å regne som pendler.

Hovedregelen etter folkeregisterloven § 6-1 er at den som «endrer bosted», plikter å melde flytting. Pendlere er unntatt fra denne plikten, jf. folkeregisterforskriften §§ 5-3-1 flg.

Etter folkeregisterforskriften § 5-3-1 menes med pendler, en «person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet».

Det følger av ordlyden – *av hensyn til* – et krav til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og døgnhvilen utenfor hjemmet. Utgangspunktet er altså at døgnhvilen utenfor hjemmet må skyldes den inntektsgivende aktiviteten.

Det er Skatteetaten som forvalter regelverket, og det er derfor naturlig å se hen til Skatteetatens tolkning av dette. I Skatte-ABC 2018/2019 står det at «opphold utenfor hjemmet av andre grunner [enn inntektsgivende arbeid], f. eks. studier, fritidsformål, luksusmotiverte årsaker, familiære forhold mv.» ikke medfører at en person anses som pendler.

Det fremgår av Skatte-ABC 2018/2019 at ved en ordning der en arbeidstaker har tre arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet og to arbeidsdager i uken ved et kontor hvor hun overnatter, vil oppholdet utenfor hjemmet være et yrkesopphold, ikke et pendleropphold. Motsatt vil det være et pendleropphold hvis arbeidstakeren har to arbeidsdager i uken ved et kontor på hjemstedet, og tre arbeidsdager i uken ved et annet kontor og overnatter utenfor hjemmet.

Etter dette må det både være slik at døgnhvilen utenfor hjemmet tas av hensyn til inntektsgivende aktivitet, og døgnhvilen utenfor hjemmet må tilsvare mer enn 50 %, for at en person skal anses som pendler.

Klager er pensjonist, og boligen i Oslo brukes til fritidsformål. Klager er styreleder i borettslaget. Han anfører et behov for beboerkort som følge av at det er planlagt en større jobb

med brannsikring og utskifting av vinduene, og at han i denne perioden daglig vil følge opp arbeidet med dette. I tillegg til arbeidet for borettslaget, vil klager foreta en oppussing av egen leilighet, og har behov for bil til transport av materiell.

Skatteetaten skriver i en tolkningsuttalelse til Bymiljøetaten at inntektsgivende arbeid vil si mer enn en 50 % stilling, og at et styreverv i et borettslag under normale omstendigheter ikke faller inn under definisjonen av inntektsgivende arbeid. Klagenemnda anser det ikke som utelukket at et verv som styreleder i et borettslag vil kunne falle inn under vilkåret om inntektsgivende aktivitet i gitte situasjoner. Nemnda finner likevel ikke grunn til å gå nærmere inn på vilkåret, da nemnda mener at kravet til årsakssammenheng ikke er oppfylt.

Bakgrunnen for at klager har styreverv i borettslaget, er at han bruker leiligheten i borettslaget som fritidsbolig. Klagenemnda legger derfor til grunn at oppholdet utenfor hjemmet i hovedsak er motivert av fritidsformål, og at den inntektsgivende aktiviteten klager har som styreleder for borettslaget, også er en følge av at leiligheten brukes som fritidsbolig. Klagenemnda finner støtte for dette synspunktet i Skatteetatens uttalelse (vedlegg 7), der det står at klager ikke oppfyller de innledende vilkårene for å få pendlerstatus, ettersom *vervet er en konsekvens av at han har fritidsbolig i Oslo* (nemndas utheving).

Klagenemnda er etter dette kommet til at kravet til årsakssammenheng mellom den inntektsgivende aktiviteten og døgnhvilen ikke er oppfylt, og at klager derfor ikke er å regne som pendler. Det er ikke godtgjort at klager har sin overveiende døgnhvile i Oslo, eller at styrevervet utgjør inntektsgivende aktivitet i folkeregisterforskriftens forstand, men nemnda har ikke funnet grunn til å undersøke disse vilkårene nærmere, da det ikke får betydning for utfallet av saken.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00421]

Sak 136 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 5. mars 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.